

Pàgina Artística de LA VEU

26 d'agost
de 1918
449

De la futura Escola Tècnica d'Oficis d'Art

En el transcurs de l'evolució de l'Escola d'Arts i Oficis s'hi assenyalen tres moments essencialment característics.

El primer període es caracteritza per la valor purament artística en què es fonamenta l'ensenyament, invadint les pràctiques de l'Art pur el lloc de les disciplines tècniques. En el segon període l'ensenyament es fonamenta en les disciplines tècniques, com a complement del pseudo-aprenentatge que l'aprenent practica en el taller industrial. I en el darrer, els ensenyaments tècnics i pràctics es donen simultàniament a l'Escola. En cap d'aquests moments, inclòs el darrer, d'una valor pedagògica superior als primers, es resol integralment el problema que deixa plantejat la crisi de l'aprenentatge, ço és, suplir l'ensenyament per l'aprenentatge.

Cal que l'Escola deixi d'ésser un lloc on s'ensenyi teòricament i pràcticament, i es converteixi, lluny de tota brillant simulació, en una realitat del viure. Cal que l'aula i el taller on s'ensenyi siguin l'obra on es faci possible la vida en comú del mestre i els aprenents, l'intercanvi d'inquietuds, el treball inflammat per l'interès, amb el plantejament de variats i nombrosos problemes que reportin múltiples i variades solucions; cal, no simular l'èxit i sí fer revivre els vells tallers on l'aprenent constata la seva vocació i el seu amor de l'ofici, car l'ensenyament pràctic donat a l'Escola deixa de tenir valor, si per l'autèntica intervenció del professor, no es desenrotlla parlant-l'el al fet viu de l'aprenentatge. També en els tallers industrials és ineficaz la pràctica que fa l'aprenent, car degut a les jerarquies que forçosament s'han hagut d'establir, aquest passa un temps preciós en quefers estranys als característics del seu ofici, allunyada en absolut la possibilitat de l'aplicació lliure de les seves activitats i, per tant, el desenrotllament de ses iniciatives; alçant-se-li obstacles insuperables a la manifestació dels seus dots i facultats. Sols una minoria, d'entre els molt capacitats, sobrepassant tots els obstacles, poden aprendre, i encara defectuosament, i a despeses d'un esforç desmesurat, allò que no s'ha pres cura en ensenyar-los, i molts cops s'ha cercat fer-los-ho passar desapercebut.

Es per això que l'Escola no ha de comptar amb l'aprenentatge dels tallers, car no es fa possible la prèvia «selecció» per agrupar els alumnes a base de l'afinitat de llurs dots, condicions i facultats. No es fa possible l'educació artística social, ep la qual l'aprenentatge té un migraat valor educatiu, i, finalment, se suprimeix el marge de llibertat a les activitats de l'aprenent per «assejar-ho tot» i «seleccionar i conservar el millor».

Però per damunt dels mètodes, de les orientacions i els programes i com un problema greu a resoldre, es presenta la qüestió professional. El professor, solament, és qui fa

eficaz la pràctica de tota disciplina. Aquesta intervenció viva, difícilíssima en tot ensenyament, s'agreuja en els de les Escoles d'Arts i Oficis, i per damunt dels altres en el Dibuix i Escultura, on la simulació ocupa, amb extremada facilitat, el lloc de la sinceritat, i el treball servil, que porta fàcilment a un èxit aparent, supleix l'acció viva de l'esperit. Per això, en les esmentades disciplines, malgrat ser les úniques en què és possible la integral intervenció i acció de l'esperit, presenta grans dificultats, la provocació de l'atenció voluntària i, per tant, l'acció sostinguda per un real interès, fonament de tota activitat viva i base de l'educació. Inversament, al treballar hàbilment, a la imitació, a l'escarni, s'hi cau inconscientment, aconseguint-se aleshores la simulació de les més altes perfeccions. Cal, així, el correu de noves activitats que per sa naturalesa aportin una solució als problemes esmentats, com es ve practicant a l'Escola Superior dels Bells Oficis, i així amb goig veiem com en aquesta nova Escola hi són implantades les realitzacions que són una sèrie ordenada de treballs de taller, com a nexa i complement de les classes de Dibuix i Escultura, i com a iniciació als oficis, l'aprenent practica una sèrie d'aquests, fonamentats en certes facultats.

Resolen d'una manera viva el problema de l'estilització, i s'ha intentat aconseguir-ho, fin ara, amb l'ensenyament del dibuix decoratiu. L'aprenent treballa allunyat de les facilitats agradables del dibuix ornamental i estilitzat fet de cara al paper; situat en una nova posició d'esperit, aplica ses activitats a un treballar condicionat i que dona la valor d'ésser expressades en distintes i variades apariències les pures concepcions de l'esperit. Altra valor d'aquests treballs és el d'iniciació als oficis. La multiplicació i complexitat de problemes i solucions que es plantejen, l'afany de crear en el temps i l'espai sostingut pel goig de veure i tocar el que en principi fou una concepció interior, i el coneixement de la seva utilitat, provoquen l'acció de la voluntat sota l'aspecte de les seves formes actives.

La transformació en valors tècnics, les representacions interiors, les múltiples ocasions d'obrar amb llibertat, la varietat i la diversitat de selecció de mitjans i orientacions, provoquen el discerniment i la direcció, afinant la sensibilitat i el jutj, pel seu actiu funcionament, així com també la continuïtat de l'acció i la seva profunditat.

El treballar en comú, imatge de la vida real, desperta les iniciatives. Mogut l'aprenent per un alt sentit d'emulació, desvetlla el sentit crític i el disposa a la recerca de solucions, donant-li el sentit de col·laboració.

A més, el «succés» i el «fracàs», no esdevé personal, per lo qual l'èxit no aconduïx a la pressumpció ni el «fracàs» al descoratjament.

Finalment, cal remarcar el valor de «manifestació», per damunt de tota altra activitat. En el Dibuix i l'Escultura les tècniques extremadament difícils, no són mitjans de manifestació, car per aconseguir posseir-les com a valor de llenguatge, cal un temps llarguíssim. Inversament, en aquest treball d'obrador l'aprenent es manifesta amb facilitat, adhuc posseint la tècnica en un grau ínfim, fent-se aleshores la selecció d'aquella professió que, més ordenada a la seva manera d'ésser, amb menor esforç aconseguirà major rendiment.

A més, l'aprenent apren a dibuixar i esculpir a través de tècniques variades. Així, el que executa una «vitral·la», pinta i dibuixa dintre un nou concepte de la forma i el color i valent-se d'altres mitjans que el llapis i els pinzells.

D'aprenent que «repuja» adquireix el concepte dels volums distintament que en l'Escultura, car treballa en la inversió d'aquests. Practicant la «talla de guix o pedra», es fa indispensable un treball d'anàlisi i síntesi que esdevé difícilíssim en el Dibuix i Escultura. «Fortant» treba-

Escola Superior dels Bells Oficis (CLASSE DE DIBUIX)

VIDRIERA

Projecte Mariá A. Espinal — Execució Lluís Puig i J. Junosa

lla en l'espai mitjançant una tècnica, basada en la contracció i distensió de la matèria, distinta de la corresponent a aquelles. En les pràctiques de «teixir» i de «ceràmica» ha

d'acondiconar les harmonies dels colors, valors i formes a les coloracions, valoracions i formes possibles de produir-se, etc.

La multiplicitat de problemes que naturalment es plantejaran o que el professor ordenadament ha de provocar, per la varietat d'oficis que l'aprenent practicarà, reportaran solucions científiques, a més de les artístiques, relacionades amb les assignatures bàsiques. Aquestes es tindrà cura de donar-hi una valor experimental, i alhora teòric, a fi que la regla, el principi, la llei abregui i llarg camí de lo empíric. Així no hi haurà limitació entre lo ensenyat en l'aula i lo après en el taller.

Es per la valor de les Realitzacions que hauran de ser aquestes activitats el fonament i el nex de tot l'ensenyament d'aquesta nova Escola i les altres, de tan ordenades que són al nostre esperit, dotat d'un alt sentit «constructiu», car es fonamenten i desenrotllen a base del «fet».

Ens cal advertir als que espontàniament ens envien escrits no sol·licitats per la Direcció del diari, que no ens és possible en cap cas tornar-los els originals.

RENART & C.^{IA}

Gran assortit en objectes d'art, fabricació de la casa, propis per a regals

Reproduccions, clàssic i modern

Retrats, obres d'art dels grans mestres

Exposició de reproduccions fotogràfiques al carbó

Gabats, Marcs i motlures d'art

271, Diputació, 271

Carreter de Claris i Passatge de Gracia

JOIES ESMALTS D'ART

R. SUNYER

Granvia, 643, enl.

Ens és absolutament impossible guardar els originals que no arribem a publicar, així com acceptar cap reclamació o sostenir correspondència que s'hi refereixi.

UNIÓ DE Fotogravadors S.A.

Els tallers més importants de Catalunya en fotografia, fotogravat, dibuix, retoc, estereotipia i galvanoplàstia.

Calabria, 107, 109, 111

Teléfono 6035

BARCELONA